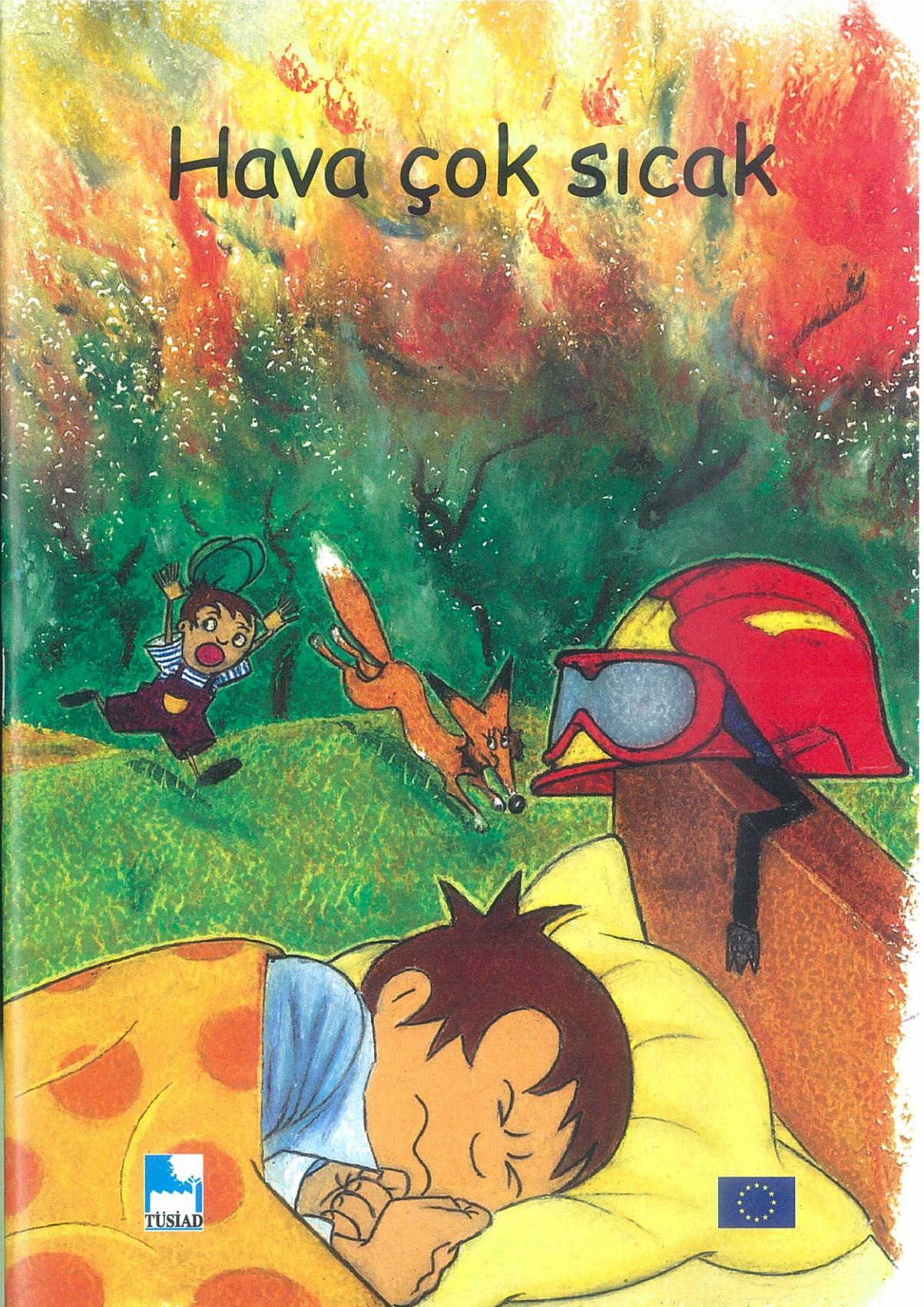

Hava çok sıcak

Bu yayın ilk olarak Avrupa Toplulukları Resmi Yayınlar Ofisi tarafından İngilizce olarak basılmıştır (2005).

“Hava Çok Sıcak”
“What Schorcing Weather!”

Basım hakkı: Avrupa Toplulukları, 2005

Metin: Benoit Coppée
Resim: Nicolas Viot

Türkçe Çeviri: Basım hakkı Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD), 2007.

Çeviri sorumluluğu tamamıyla Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği'ne (TÜSİAD) aittir.

HAZİRAN 2007
Yayın No. TÜSİAD/T-2007-06-438
ISBN 978-9944-405-10-2

Yakıcı güneşin altında, ağaclar ve yamaclar kavruluyor. Televizyondaki habere göre şehre alışılmadık derecede sıcak bir hava hakim. Bilim adamları bu durumdan rahatsız! Bilim adamlarına göre bu sıcak hava dalgası büyük olasılıkla iklim değişikliğinden kaynaklanıyor. İtfaiye vatandaşları dikkatli olmaları için uyarıyor! Böylesi kurak havalarda ormanlık alanlarda ateş yakmak çok tehlikeli.

Ali dışarıda açık havanın tadını çıkarıyordu. Ne kadar da güzel ve huzurluydu! Sonra, birden, bir siren sessizliği bozdu. DADİ-DADİ-DADİ! Süratle bir itfaiye arabası geçti: vıııı! Sonra bir başkası: vııııııı! Ve bir üçüncüsü. Hayır! Şuraya bak! Kalın bir sis dumanı göğe doğru yükseliyor. Tam da şehrin yanı başında bir orman yangını çıkmış olmalıydı! Ne büyük bir felaket! Ali birden çok heyecanlandı.

Aklına arkadaşı Tilki Çitlembik geldi. Tüm kalbiyle arkadaşının alevler arasında kalmamış olmasını diledi. Aceleyle yangının olduğu tarafa doğru yola koyuldu. İtfaiyeciler turuncu bir canavarla savaşan zırhlı savaşçılara benziyorlardı! Devasa hortumları alevlerin üzerine tonlarca su püskürtüyordu. Kalın siyah duman tabakası her yeri kaplamıştı. Duman Ali'nin nefes almasını zorlaştırıyordu. Ali tişörtüyle ağzını kapattı.

İtfaiyecilerden biri bağırdı:

- Yangın çok büyük! İtfaiye arabalarındaki suyumuz yetmeyecek!

İtfaiye şefi döndü ve nehre doğru baktı. Yüzünde ciddi bir ifade vardı.

- Bu kurak mevsim yüzünden nehirde de yeterince su yok! Durum çok ciddi!

Ali hızla etrafına göz attı. “Çitlembik! Neredesin?” diye bağırdı. “Çitlembik! ÇİTLEEEEMBİK!”

Tam bu sırada, tilki Çitlembik koşarak ona doğru geldi ve bacaklarının arasına sokuldu.

“Çitlembik! Güvende olmana çok sevindim!” dedi Ali.

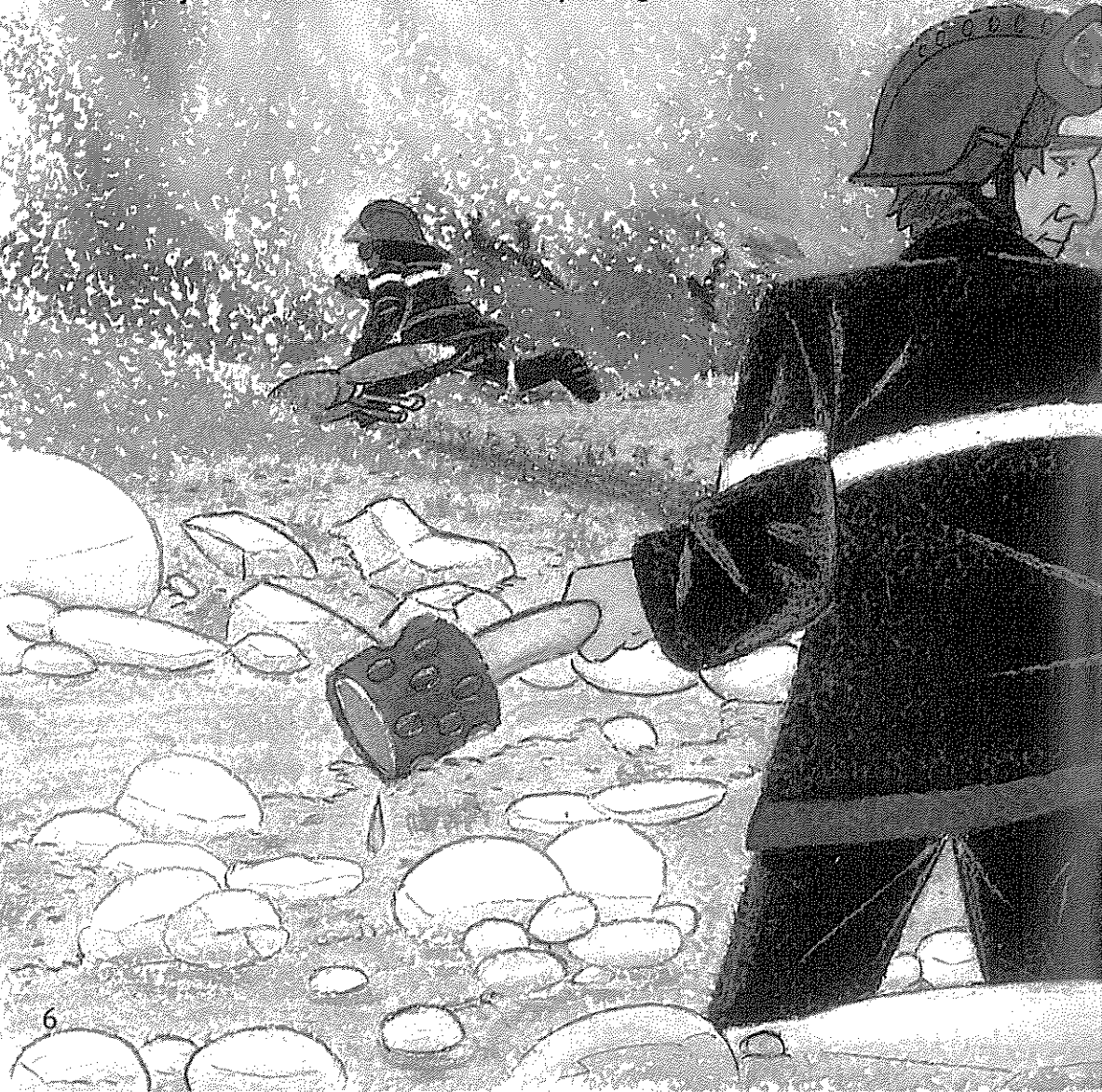
Ama Çitlembik'in korkusu hala geçmemişti. Ali'nin bacaklarına dolanıyor, daireler çizerek etrafında dönüyordu. İtfaiyecilerden birinin paçasını çekiştirmeye başladı. İtfaiyeci ona doğru eğildi.

“Ne oldu sevimli yaratık? Bize ne demeye çalışıyorsun?” diye sordu.

Çitlembik ağlamaklıydı. Sanki “Benimle gel! Beni takip et!” der gibiydi. Sonra bir ok gibi fırlayarak hızla yangına doğru koşmaya başladı. Dar patikada ağaçların arasında kayboldu ve alevden bir perde arkasından kapandı. İtfaiyeci onu kaybetmemek için koşarak peşinden gitti. Alevden perdeyi yararak gözden kayboldu. Ali'nin tüm duyabildiği alevlerin çitirtisi ve kükremesiydi.

“ÇİTLEMBİK! DİKKATLİ OL” diye bağırdı Ali.

İtfaiye şefi Ali'nin yanına geldi.

- Merak etme, o bu ülkedeki en iyi itfaiyecedir! Çitlembik emin ellerde! Yine de... Suya ihtiyacımız var, hem de hemen!

Ali'nin aklına bir fikir geldi.

- Gizli kaynağın olduğu bir yer biliyorum! Şuradaki mağaranın içinde!

“Emin misin?” diye sordu itfaiye şefi.

“Evet, eminim!” diye bağırdı Ali.

İtfaiye şefi gülümsedi.

- Pekala! Hortumu oraya çekelim. Beni kaynağa götür delikanlı! Bu arada, adın ne senin?

“Ali” dedi. İkisi de mağaraya doğru koşmaya başladılar.

Koşarken “hava neden bu kadar sıcak?” diye sordu Ali.

“Televizyonda dediler ki...”

“Evet, ben de duydum” dedi Őef. “Gördüğün gibi sorun dünyanın gittikçe ısınması. İklimler deęiŐiyor, bu nedenle de böyle sıcak hava dalgaları oluyor. Fırtınalar, seller ve tüm diğer doğal felaketler gibi! Kuzey ve güney kutuplarındaki buzullar, Alpler gibi yüksek dağlardaki karlar eriyor. Eriyen buzlar göllere, denizlere karıŐıyor ve deniz seviyesi yükseliyor. Bu yüzden bazı adalar ve sahil kesimleri sular altında kalacak! Eđer hava daha da ısınırsa ülkelerin bazıları çöle dönüşecek!”

“Peki ama bütün bunlar neden oluyor?” diye sordu Ali.

İtfaiye şefi koşmaktan ve konuşmaktan nefes nefese kalmıştı, ama yine de açıklamaya çalıştı.

- Bak Ali, arabaların, uçakların, fabrikaların ve bunlar gibi tüm araçların çalışırken çok fazla duman ve gaz çıkardığını biliyorsun değil mi?

“Evet biliyorum” dedi Ali.

- Bu gazlardan bazılarını 'sera gazı' olarak adlandırıyoruz. Bu gazlar yerkürenin etrafını saran şeffaf tabakaya yani atmosfere karışıyorlar. Atmosferdeki sera gazları güneşten gelen ısıyı tutuyor tıpkı ısıyı tutarak bitkilerin daha hızlı büyümesini sağlayan seralar gibi. Ama biz çok fazla sera gazı üretiliyoruz ve yeryüzü giderek ısınıyor. Anlıyor musun?

“Evet” dedi Ali. “Anlıyorum. Yani gerçekten havayla ilgili yolunda gitmeyen bir şeyler var.”

Artık, mağaraya gelmişlerdi. “Yaşasın! İşte geldik!” diye bağırdı Ali. “Hortumu çekmene yardım edeyim!” diye ekledi.

Ali hortumun ucundan tutup mağaranın içine girdi. Birkaç dakika sonra, sesi karanlığın içinde yankılanarak duyuldu:

- TAMAM!! SU-U-U-U!!

İtfaiye şefi anlamıştı. Hemen adamlarına seslendi:

- POMPALAMAYA BAŞLAYIN!!

Kaynaktan su doldukça hortum şişmeye başladı.

“Aferin sana Ali iyi işti!” dedi İtfaiye şefi. “Yangını söndürmeye yetecek kadar su var burada! Harika!”

Ali mağaradan çıktı. Yüzü çamur içinde kalmıştı. Ama keyfi yerindeydi. İtfaiye şefinin yanına oturdu. Gözlerinin içine bakarak sordu:

-Yani, iklim değişiminden insanlar mı sorumlu?

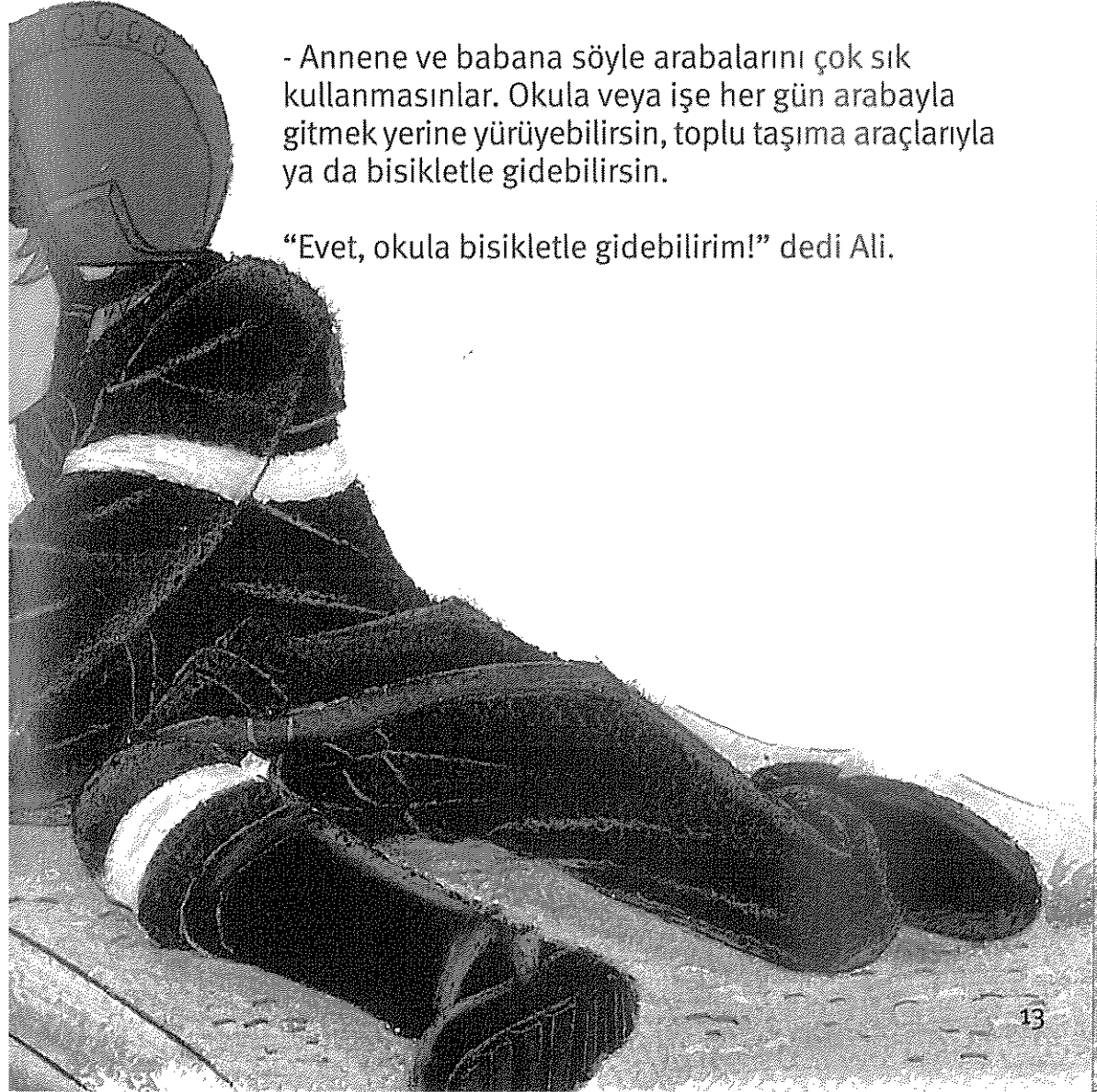

İtfaiye şefi bir an sessiz kaldıktan sonra konuştu: “Evet Ali, arabalarımız, uçaklarımız, fabrikalarımız, hatta itfaiye araçlarımız bu sera gazlarını çıkartıyor. Yani, bu durumda hepimiz sorumluyuz..”

“Hımmm” dedi Ali düşünceli bir edayla ve ekledi: “Peki o zaman bu gazların atmosfere karışmasını ve yerkürenin daha da ısınmasını engellemek için ben ne yapabilirim?”

- Annene ve babana söyle arabalarını çok sık kullanmasınlar. Okula veya işe her gün arabayla gitmek yerine yürüyebilirsin, toplu taşıma araçlarıyla ya da bisikletle gidebilirsin.

“Evet, okula bisikletle gidebilirim!” dedi Ali.

“Doğru” dedi İtfaiye şefi. “Ayrıca, kaloriferler yanıyorsa pencereleri kapalı tutmayı unutma. Çünkü kalorifer kazanları da sera gazı üretiliyor. Enerji tasarrufu yapmalıyız.”

“Evet, tabii ki” dedi Ali.

“Evlerimizdeki enerjinin ne kadar büyük bir kısmının boşa gittiğini bilsen çok şaşırırsın” diye devam etti itfaiye şefi. “Hava akımı kapıların altından ve doğru düzgün kapanmayan pencerelerden içeri dolar. Bu yüzden evi daha fazla ısıtmamız gerekir. Daha fazla ısınmak ise daha fazla sera gazı demektir!”

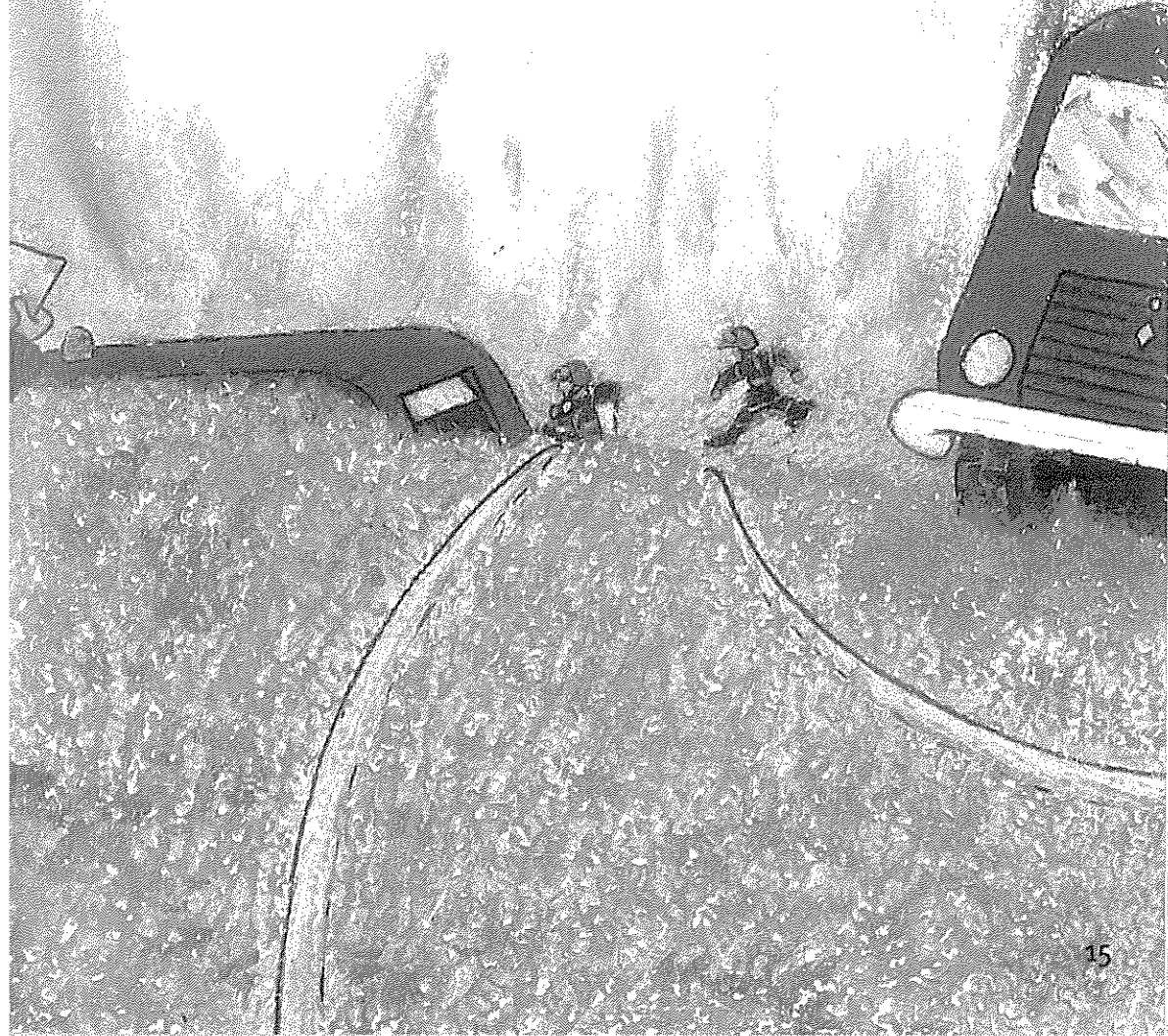
“Bunu daha önce hiç düşünmemiştim” dedi Ali. “Gerçekten çok ilginç! Peki daha başka ne yapabilirim?”

“Örneğin, ihtiyacın olmayan tüm ışıkları söndürdüğüne emin ol çünkü elektrik santrallerde üretilir ve santraller de sera gazı üretir! Sabah okula gitmek için evden çıkarken odadaki ışıkları söndürmeyi unutma!” dedi itfaiye şefi.

“Tamam! Peki başka ne yapabilirim?” diye sordu Ali.

“Elektriğin güneş ya da rüzgar enerjisiyle üretilmesini isteyebilirsin. Bunlara yenilenebilir enerji diyoruz çünkü ne kadar kullanırsak kullanalım rüzgar esmeye, güneş parlamaya ve enerji üretmeye devam edecek. Asıl önemlisi, rüzgar ve güneş sera gazı üretmez!”

Duydukları yüksek bir ses bu sohbeti böldü.
- GERİ GELDİK!

Seslenen itfaiyeciydi. Yanında Çitlembik de vardı! Yanan ormandan sağ salim gelmişlerdi! Ali ve itfaiye şefi onları gördüklerine çok sevindiler. İtfaiyeciler gizli kaynaktaki su sayesinde yangını söndürmeyi başarmışlardı..

İtfaiyeci yorgundu. Yüzü isten simsiyah olmuştu. Yaşlı gözlerle: “Çitlembik'in kurtarmamı istediği şu minik şeylere bakın” diyerek kollarında taşıdığı dört küçük tilki yavrusunu gösterdi!

Çitlembik başını Ali'nin bacaklarına sürttü. Ali şefkatle; “Demek ki bize söylemeye çalıştığın buydu Çitlembik!” dedi.

İtfaiye şefi Ali'nin kafasını okşadı ve “Evet Ali, Çitlembik bizden yavrularını kurtarmamızı istedi! Sana ve ona teşekkür ederiz...”

Aniden patlayan bir flaş sözlerini böldü.

Bu bir fotoğrafçıydı. Tam arkasından Belediye Başkanı geldi. Belediye Başkanı itfaiye şefine doğru bir adım atarak elini sıktı. FLAŞ! Bir başka fotoğraf daha.

“Sıcak, değil mi?” dedi Belediye Başkanı. Eğildi, Ali'yi kucağına aldı ve alnındaki teri bir mendille sildi. Bu sırada fotoğrafçı da sürekli resim çekiyordu.

“Tebrikler” dedi Belediye Başkanı. “Cesaretinizden ve üstün gayretinizden ötürü sizi kutluyorum. Yangın söndürüldü! En içten minnet duygularıyla size bu madalyaları vermek istiyorum...”

FLAŞ!

Çitlembik, Ali ve itfaiyeci, Belediye Başkanını selamlamak üzere öne çıktılar. Tilki yavruları Ali'nin kucağındaydı.

- Sayın Belediye Başkanı, lütfen şu zavallı dört küçük tilki yavrusuna bakınız. Bugün nerdeyse öleceklerdi. Ve bunun nedeni de iklim değişikliği! Madalyaları dünyamızı korumaya çalışanlara vermelisiniz!

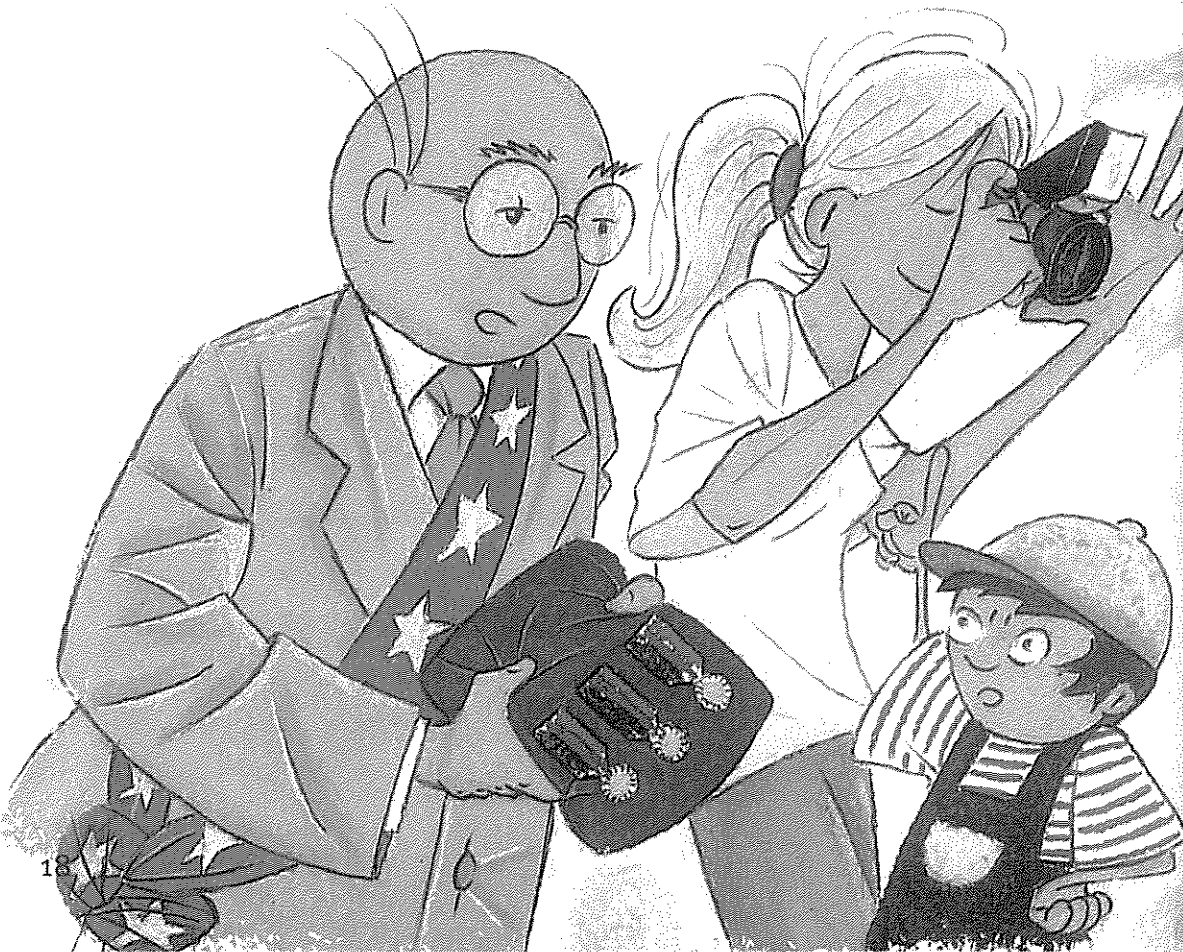

FLAŞ! Bir fotoğraf daha!

“Gerçekten mi?” dedi Belediye Başkanı. Bir an duraksadı.
“Ben düşündüm ki. Ben sadece...”

Tam bu sırada itfaiye şefi söz aldı ve:

- Sayın Belediye Başkanı, biz itfaiyecileriz. Biz sadece
işimizi yaptık. Öte yandan görüyoruz ki dünya ısınıyor.
Bugünkü orman yangını bir tesadüf değil. Korkarım
hepimiz sorumluyuz. Küresel ısınma!

Bu sözlerden sonra itfaiye şefi Çitlembik'in yavrularını şefkatle kucağına aldı. Gerçekten çok sevimliydiler! FLAŞ! Bir fotoğraf daha.

“Size bir şey söylemek istiyorum” dedi Ali:
- Neden bu madalyaları okula her gün bisikletleriyle giden, güneş ve rüzgar enerjisi kullanan, arabalarını evlerinde bırakıp otobüse binenlere vermiyorsunuz? Bu madalyaları sera gazını önlemeye çalışanlara verin! Çünkü onlar gerçek kahramanlar!

Belediye Başkanı Ali'ye gülümsedi.
- Bu harika bir fikir! Hemen bunu uygulamaya koyulacağım.

